UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.7.2016 – Bank Mellat v. neuvosto

(Asia T-72/12) ([1])

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Riidanalaisten toimien kumoaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 343/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Mellat (Teheran, Iran) (edustajat: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle, QC, ja R. Blakeley, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja I. Rodios)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/783/ YUTP (EUVL 2011, L 319, s. 71), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1245/2011 (EUVL 2011, L 319, s. 11) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1) kumoamista siltä osin kuin kantajan nimi on säilytetty niiden henkilöiden ja yhteisöjen luettelossa, joihin näitä rajoittavia toimenpiteitä sovelletaan.

Määräysosa

1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*

2) *Lausunnon antaminen Provincial Investment Companies Associationin, Saba Tamin Investment Companyn, Common Investment Fundin (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Groupin, Sorbon Industrial Production Groupin ja Individual Stock Associationin väliintulohakemuksesta raukeaa.*

3) *Bank Mellat, Euroopan unionin neuvosto, Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group ja Individual Stock Association vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

([1]) EUVL C 109, 14.4.2012.

Kanne 8.7.2016 – Portigon v. SRB

(Asia T-365/16)

(2016/C 343/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Portigon AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Bliesener ja V. Jungkind)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan ne vastaajan päätökset, joiden perusteella saksalainen liittovaltion rahoitusvakausvirasto (Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung) kantoi 22.4.2016 (nro 2208101-2016-JB) ja 10.6.2016 (nro 2208102-2016-JB2) tekemillään päätöksillä kantajalta vuoden 2016 vakausmaksut yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten

— velvoittamaan vastaajan esittämään ensimmäisessä luetelmakohdassa nimetyt päätökset

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Asetuksen (EU) N:o 806/2014 ([1]) 70 artiklan 2 kohdan 1–3 alakohdan, kun se luetaan yhdessä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 ([2]) 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan, kun se luetaan yhdessä direktiivin 2014/59/EU ([3]) 103 artiklan 7 kohdan kanssa, rikkominen.

   — Vastaaja on toiminut virheellisesti asettaessaan kantajalle velvollisuuden maksaa vakausmaksua rahastoon, koska laitos ei ole riskialtis ja laitoksen joutuminen kriisinratkaisun kohteeksi asetuksen (EU) 806/2014 sääntöjen mukaisesti on poissuljettua eikä laitoksella ole merkitystä rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta.

   — Kantaja ei harjoita enää operatiivista toimintaa markkinoilla. Sillä ei ole ollut enää alkuvuodesta 2012 lähtien uutta liiketoimintaa ja se on komission tukipäätöksen takia selvitystilassa. Se hoitaa suurinta osaa jäljellä olevista veloistaan varainhoitajana sellaisten muiden oikeudellisten yhteisöjen lukuun, jotka ovat ottaneet vastattavakseen kyseisen toiminnan eduista ja riskeistä.

   — Delegoidulla asetuksella (EU) 2015/63 ([4]), jossa ei säädetä poikkeuksesta kantajan kaltaisten laitosten osalta, rikotaan direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohtaa.

2) Toinen kanneperuste: Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 16 ja 20 artiklan rikkominen

   Koska kantaja on erityistilanteessa muihin vakausmaksuvelvollisiin luottolaitoksiin verrattuna, päätöksillä loukataan yleistä yhdenvertaisuusperiaatetta. Lisäksi niillä rajoitetaan kohtuuttomasti kantajan elinkeinovapautta.

3) Kolmas, toissijaisesti esitetty kanneperuste: Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan 1–3 alakohdan, kun se luetaan yhdessä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan, kun se luetaan yhdessä direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan kanssa, rikkominen.

   Vastaaja on toiminut vakausmaksujen suuruutta laskiessaan virheellisesti, kun se ei ole poistanut kantajan riskitöntä taseeseen sisältyvää varainhoitotoimintaa niistä velkoista, jotka ovat relevantteja vakuusmaksun kantamisen osalta.

4) Neljäs, toissijaisesti esitetty kanneperuste: Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 6 kohdan, kun se luetaan yhdessä delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 5 artiklan 3 ja 4 kohdan kanssa

   Vastaaja on toiminut vakausmaksujen suuruutta laskiessaan virheellisesti kun se on soveltanut johdannaissopimusten osalta bruttotarkastelua eikä nettotarkastelua, joka on oikeassa suhteessa riskiin nähden.

5. Viides, toissijaisesti esitetty kanneperuste: Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 6 kohdan, kun se luetaan yhdessä delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 8 kohdan a alakohdan kanssa

   Vastaaja on toiminut vakausmaksujen suuruutta laskiessaan virheellisesti kun se on katsonut kantajan laitokseksi, jossa on meneillään rakenneuudistus. Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 5 kohdan c alakohdassa olevan riski-indikaattorin osalta olisi pitänyt käyttää vähimmäisarvoa.

6. Kuudes kanneperuste: Perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan rikkominen, koska vastaajan olisi pitänyt antaa kantajalle mahdollisuus tulla kuulluksi ennen päätöksiensä tekemistä.

7. Seitsemäs kanneperuste: Perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan rikkominen, koska vastaaja ei ole perustellut päätöksiään riittävästi.

([1]) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1)

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakollisten vakausmaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1.)

([3]) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2014, L 173, s. 190).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu Euroopan komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

Kanne 14.7.2016 – Oberösterreichische Landesbank v. SRB

(Asia T-376/16)

(2016/C 343/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Oberösterreichische Landesbank AG (Linz, Itävalta) (edustaja: asianajaja G. Eisenberger)

Vastaaja: Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 20.5.2016 tekemän päätöksen kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavia vakausmaksujen mukauttamisesta, jolla täydennetään kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemää päätöstä kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vakausmaksuista (SRB/ES/SRF/2016/13) sekä ensimmäisen 15.4.2016 tehdyn päätöksen, joka liittyy kiinteästi 20.5.2016 tehtyyn päätökseen

— vaihtoehtoisesti kumoaa kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 20.5.2016 tekemän päätöksen kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavia vakausmaksujen mukauttamisesta, jolla täydennetään kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemää päätöstä kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavista vakausmaksuista (SRB/ES/SRF/2016/13) niiltä osin kuin siinä määrätään, että liikaa maksettu määrä tulisi maksaa takaisin vuonna 2017

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: selkeä olennaisten menettelysääntöjen rikkominen kun riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu.

2. Toinen kanneperuste: selkeä olennaisten menettelysääntöjen rikkominen kun riidanalaista päätöstä ei ole julkaistu kokonaisuudessaan.

3. Kolmas kanneperuste: kantajan kriisinratkaisurahastoon vuonna 2016 maksamien maksujen riittämätön oikaisu.